

Sy-li spěwał,
Pilnje dželať,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatonk
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
'ubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje dželať
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh ći khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Gserbiske njeđzelske łopjeno

W Budyschinje

7. augusta 1932

Bauzen

11. njeđzela po šwjatej Trojizy.

1. lišt šwj. Jana 1, 8—10.

„Jeli so prajimy, so žaneho hrěcha nimamy, jawjedžemy šo šami a prawda w naš njeje. Jeli so my pak našche hrěchi wusnajemy, dha je wón šwěrný a prawý, so nam te hrěchi wodawa a wuczišći naš wot wščitkeje njeprawdosće. Jeli so prajimy, so nješkimy šhrěschili, dha jeho ša šharja šćinimy, a jeho šłowo w naš njeje.“

Šandženu njeđzelu mějachmy wólbny džeń, so bychmy šašupjerjow do němskeho šejma wušwolili; šajke běšche to bědženje! Jednašche šo wo to, hacž tón abo druhi šystem wostanje abo šo wotštroni. A tute wólbne bědženje běšche wótrišche dnžli hdn přjedny!

Me šcho mamy tu š tajšimi wěžami? W tutym bědženju jednašche šo tež w přenim rjedže wo ššchesczijanštwó! Wo našchu wěru! Dotal, w pošlednim lětdžekatku a hiščeže dlěhe, nješku šo wo ššchesczijanštwó jara štarali, hdnž šu dzyli pšchichod wótzneho kraja twaricž. Wěžny wěry běchu jim bóle pošdlanške. Hdnž šu nam w našchej Šakškej našche ewangelške šhule wšali, je nam hacž dotal šakonižny hiščeže nješku wrócžili. Derje wšchem wošadam, kiž maja šwěrných ewangelškich wuczerjow, kiž w pšchesjednosći se štarjšiškim domom duššine lěpšche džěczi pytaju a je š Jesuše jako š Šbóžnikej wjeddu! Tutnych wuczerjow mějmy w čžesczi.

Me w dalokich woršchtach luda Jesuša njepytaja a nješnaja, a czi móžni nješku ššchesczijanštwó tak ššchitali, kaž by to nušne bylo; woni šu bjes njeho šwoje pošlitške a hospodariške šaměry hladali. Jesuž nješmėdžesche šwojeho městna mēcz w šwonšownym šjawnym žiwjenju, ale jenož šnadž hiščeže w pošwatnym. Budže tomu w pšchichodže hinaš? —

My šo dženkša š našchim tekstom prašchamy: Na cžim to leži? Čžehodla ludžo wjazny tak na Bože šłowo nje poškluchaja

a jo nje wobšedžbuja? — To ma wěšče wšchelatore pšchicžiny; ale jena š najwažnišchich je drje šobu ta, šo čžedža čžlowješkojo šami něšcho bncž, šo čžedža šwoju čžescž mēcz, — a hdnž ma šo Bohu čžescž dacž, by čžlowjek něšcho wot šwojeje čžescže šhubil. Čžlowjek ma šo ša šamopraweho a šebi njecha pšchidacž š Božim šłowom, šo je hrěšnik. Tón hacke ššchesczijanštwó prawje špóšna, kiž wě, šo je Bóh tež jemu Jesuša pošklať, šo by w nim hrěšnika šbóžneho čžiniť.

Wo tym šo jedna w našchim tekstčže: Ka ške šu t wo je m ě n j e n j a w o h r ě c h a c h č ž l o w j e k o w ?

Šchoť šo Tebie najpřjedny prašcha, to je T w ó j B ó h !

I. Wón šo tebie prašcha škutnje jako tón šprawný Bóh.

II. Wón šo tebie prašcha miłosći w je jako tón šwěrný Bóž.

I. Šapošchtóť Jan čže šwojim čžitarjam napominanje Jesuškowe do šwědomnja šašchěpicž: „Pštajčže najpřjedny Bože kralesštwó a jeho prawdosć, dha budže wam to wšchitko pšchidate.“ Šchoť pak je to, šchoť je jim pšchi tym šadžewš? To je jich šebicžna a šamoprawa wutroba! Tehodla šo jim njełubi, hdnž šo jim wo hrěšnikowosći čžlowješkeje wutroby powjeda a woni radny nješklušcha, hdnž šo jim předuje wo šmjerčzi, wo Božim šudženju, wo šachodnosći wšcheho čžakšneho a čžlowješkeho. A tak šo štanje, šo praja, kaž šapošchtóť Jan to našpomni: „žaneho hrěcha nimamy.“ — Tak šu to prajili Židža, mjes nimi wošebje šarišesžny; myšlachu šebi, hdnž šakoi po šłowje džerža, šo potom hrěch w nich njeje. My šmy to wšchitko džerželi, šchoť šakoi praji — to běšche jich šhorde a šamoparišchne wušnacže — my šmy prawi! — To pak šu prajili tež ššchesczjenjo w Jesuškownym čžaku; tohodla džě wón tak pšsche a warnuje. Tež do nich běšche

wěsta duchowna hordošć žo dobyła: jako wěrjazy křesćizije-
njo žmy my žwjećzi a dołonjeni, lěpšchi dnžli druhsy! Dženža:
Njemnyšla tak pšchiwizowarjo sektow we wulkej měrje? nima-
ju žo ja wožebje wuřwolonych, tak so zyrkwi žo pšhecziwjeja,
ju ja nicžo nimaju? Njepraji tak pať tež jich wjele mjes na-
mi? Esmy my tež woprawdže njeměrnj našich hrěchow dla?
Esmy my hlódni a lacžni po prawdoščzi? Esmy žnadž ipo-
tojom žami se žobu — a tak wořtanje wišo pšchi starym?
Tola Jan chze naž naležnje warnowacž! Žadny njeje bjes
hrěcha! Ani najwožebnišchi a najlěpšchi! Wo hrěšniwoščzi
cžlowjeřkeje wutrobny rěcži žwjate pižmo wot přenjeje hacž
do pořlednjeje strony.

Kak někotra cžemna strana w knihach twojeho žiwjenja,
kotruž pšched žwětom potajišch, ale kotraž je tomu snata, kiž
praji: Ja snaju twoje skutki. D so chzynli my wišhitzy Boha
prořncž, so by wocži našcheje wěry prawje wotewriť, so nje-
bychmy žlepi pšches žwoje žiwjenje šchli a žo žami sawjedli.
Šdžež cžlowjekojo žo njeišu ipošnali, tam řhodža, kaž biblija
praji, w cžemnoščzi, tam nimaju žaneho žwětkla we řebi.
Cžim bóle žo Božemu žwětklu pšchibližujemy, cžim wótriřcho
pořnajemy w řebi hrěch; haj řchtož ja hrěch njeišmy měli, žo
nam tu jako hrěch řjewi.

„Hrěch je ludži řtaženje.“ Bože řłowo to je, kiž tak na-
řchej hordej řchlacžzi předuje, a tym, kiž maja žo ja řnjeřow
wiřcheho, wono praji: „kiž hrěch wobendže, řon je teho hrěcha
wotrocžť“. Tuž chzemy řwjate ředženje žo ředžicž pšhecziwo
tutej cžemnej mozy w nař; ř njebieř chzemy řebi dacž po-
řkicžicž stare řronje Božeho Ducha, so bychmy žo pšhecziwo
řtarem u řtemu njeřpšheczelej měřili a tak řwoju wutrobu
Božemu řraleřtwu řdzerželi. Tak njeřmiu žo tuteho prařchenja
řprawneho Boha: Kajke řu twoje měnjenja wo hrěchach cžlo-
wjekow, haj wo hrěšniwoščzi twojeje wutrobny? —

Jene Jan hiřcže wožebje wuřběhuje: „Jeli so pra-
řimny, so njeišmy řhrěřchili, dha jeho (Boha) ja řharja řcži-
nimny a jeho řłowo w nař njeje.“

Haj, njeje Bože řłowo pořne řwědcženjow wo hrěšni-
woščzi cžlowjekow? Njeje Bóh nam řakou dať, so bychmy tu-
řamu tež ipošnali? Njeje nam pořklať řwojeho řsyna, so by
nař wot hrěchow wuřwobodžil a nař řcžiniť Bože džecžzi? —
Haj, my řhudži, řubjeni, hrěřchni cžlowjekojo řřebamy Wu-
možnita, řbóžnita! Dwaj pucžaj řtej pšched nami: pucž ř Bo-
hu a pucž precž wot Boha, pucž do domišny abo pucž do
žulřny, pucž do wěcžneho dnja abo pucž do wěcžneje nozy.
řpořnajemy, so našcha řamopařchnošč nicžo njeje, ale so
dyrbi Bóh nam pořhacž, haj so dyrbi nam wodacž a nař
wucžišcžicž wot wiřcheje njeprawdoščze.

II. Jan praji: „Jeli so my pať našche hrěchi wuřnawa-
my, dha je wón řwěřny a prawny, so nam te hrěchi wodawa
a wucžišcžzi nař wot wiřhitteje njeprawdoščze.“

So by tež našche wuřnacže prawe wuřnacže byťo! To nje-
je prawe wuřnacže, hdyž řchto praji: „řym drje hrěřchniť kaž
wiřhitzy; njeišym řunje lěpšchi hacž druřny, ale tež niž hór-
řchi.“ Ř prawemu wuřnacžu řłušcha bološč a rořlacže! Nje-
kotry ma řo řažo ř wurěcžemi a se řamotwjenjemi: „to je
mój temperament, to je mi pšchinarodžene, ja to ja njemožu,
abo: druřny řu mje sawjedli, cži řu na tym wina. ř tajřich
rěcžow ipošnajejich, so řebi tu cžlowjek njeřada po měrje a
řwobodže duřche, so njeje hlódny a lacžny po prawdoščzi.

řchiwobrocžmy řo wjele bóle ř řwojemu Bohu! Budžmy
jemu we wiřčem podwólni! Řožda Boža řłuřba budž tebi wu-
řnacže ř řwojemu Bohu, so řo domoj wrocžišch ř nowej wu-

trobu do řwojeho domu! Kaž huřto ř Božemu řlidu džejch,
njech řo cži wotewřja řkote wřota Božeje hnady, hdyž řo
pšched Bohom pořorejch: „Wótče, ja řym řhrěřchil pšched to-
bu, ja njeišym řhódny, so řo twoje džecžo mjenuju“, so by
wón tebe řběhnyť, kiž je pořižnym řwoju hnadu řlubil.
So bychmy my chzynli wiřhitzy we řhutnych a řwjatnych řodži-
nach teho wulkeho trořhtarja namafacž, kotryž nam wiřchu
cžežu wot našcheje duřche precž wořmje a nař wucžišcžzi wot
wiřcheje njeprawdoščze.

Ř temu řłušcha, řo rořřudžicž a wotřez wiřchej mozy teho
řkeho, so by Bóh byť wiřhitko w nař. Wóřtajmy řo tajřich
pšhecželow, kotřiz našchej wutrobje řchřodža; njeřytajmy ža-
neho wuřitka, pšches kotryž wutrobu řřebamy. Krařna wěž je,
hdyž cžlowjek wobřrucženy je w řwojej wěrje, so móže kaž
řawot tak wěřcže a pořižnje rjez: „niž jako bych to řame
hižo řapřchijať abo hižo dołonjany byť; ja řonju pať ja tym,
hacž bych jo řapřchijať, jako tež ja“ wot Řhřyřtuřa řapřchijaty
řym.“

W řtarej greřřkej baji řo praji, so je Antäus řoždeho
přchewinny a moriť, dořelž wot řemje, na řotrež řtejeřche, dořta
njeřpřchewinjazu móž; hafle řertules běřche jeho přchewinnyč
a řadajicž mohť pšches to, so běřche jeho wot řemje řběhnyť.
řola řchecžizjana je nawopať. Kaž dořho wiřuje jenož je
řemju, jeho přchewinjaja řtarořcže, řrudoba, řnyřchnošč a bo-
loicž; ale hdyž řo jeho wutroba řběhuje ř njebieřam, dořtawa
móž wěry, kotraž wiřhitko, haj tež řwěť přchewinje.

Tutu móž ř njebieř dawa našch řbóžniť řwojim wěrja-
zym. ř Jeřuřom móžeřch řcžeřpliwe řwój řchiz njeicž — a
ženje njeřadwělujeřch; řola Jeřuřa wuřnejich řwoju wolu do
Božeje wole řtacijč: niž kaž ja chzu, ale kaž ty chzeřch; řola
Jeřuřa wuřnejich, řo řameho řapřecž a řwojeho bliřřcheho
ľubowacž jako řameho řo; pšches njeho budžeřch woporni-
wy, dořelž je wón řo ja tebe woprowať, budžeřch řnjeřřliwy,
přchetož wón nježe wiřhitke twoje řłaboicže; pšches njeho
mařch wiřchědnje řwój pšchisřup ř Božej řnadže a wobřlady-
wařch wěřtu nadžiju, haj wěřtošč: řo budže řunu wiřcha twoja
řłaboicž přchewinjena do řrařnoščze. Tuž dai Bohu, řchtož je
Bože, a twój řwěřny Wótž pořjedže tebe po pucžach řwojeje
wěcžneje hnady! řamjen.

Řnježe, so bych řažo wiřžil!

Mój Řnježe, so mohť prawje wiřžicž,
řso po řwoj'j woli řložowacž,
řow jenicžzy řa řobu řłedžicž,
řchynť řwojeho mi duřha dacž.
Wjedž řódžicžku mi řiwjenja
řy řam do měřnoh' pšchisřawa.

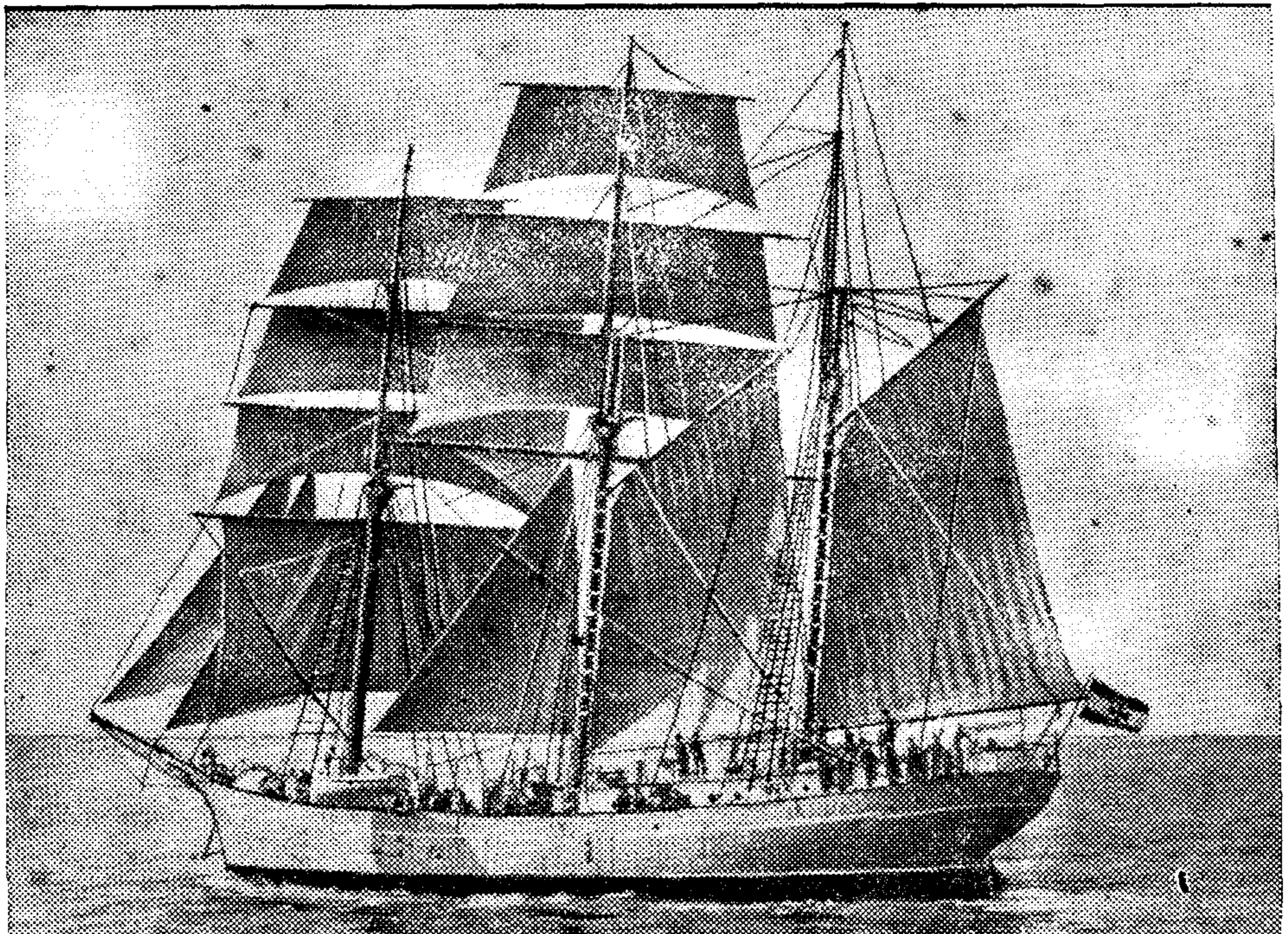
Řiž na njeřbu wiřchě řwěřdy wodžišch
Ř knjeřišch řam do wěcžnoščze,
řy tola tež wo řoždoh' řodžišch,
řdyž ř wěřu řebje řapřchimnje.
řa w řiwjenju a wumřecžu
Řa řebje jenož řwaricž chzu!

řpořcž, Řnježe, so bych wot'lo řebje,
řchěz džiwny řwoje wobřladyť.
Wiřcho, řchtož ma wodnych, cžeicžzi řebje, —
řy řny wiřcho mudřje řřadowať!
Ře řudže pať najřtrařchnišcho
řwoj' móžna řuka řewi řo.

A dale, Jesu, prošhu Tebje:
Daj wótrej, jažnej woczi mi,
So widžu, pruhujo žam žebje,
Wšchón hrěch we žwojej wutrobje;
Spožcz mi, so ž Twojej pomozu
Eso hrěšnom' wašchnju wotrietnu.

Krej, žwjata Twoja, Jesu, ža mnje
Bu na kšichžu tam pšchelata!
Haj, žiwjenje žy wažil na mnje,
Mje wumohl ž wěcznoh' škazenja!
A by-li čžert mje trašhil tu,
Mam hnadnoh' Wótza na njebju!

Mój Knježe, daj Ty žwoju žwěru,
Wšchu móż a lubošč ž njebještu
Mi štajnje pošnacž ž prawej wěru,
Tež hdnž mje kšichžil čžiwječni tu.
Wšchaf Twoja mudrošč pošcžele,
Šchtož ž wěcznom' šbožu nušne je.
J. B.

Podnuzjena łódž „Niobe“.

69 †.

Nastróżaza to powěšč, kotraž tať njezapny našch kraj
pšcheleczi: plachtata łódž „Niobe“ je žo podnó-
rika a 69 žynow našeho kraja je na kštu
žmjerčž w žo kšm ach počžerpišo!

Kelko žwójbow želi to šažo wo žwojich lubnych! Š nimi
žaruje našch žyly kraj, wožebje pak namórnizy. Šsobuželo wo-
pominamy my jich dženža tu.

„Kaf bórny wot ranja žo móže
Do wječžora wšcho pšcheměnicž!“

tať žmy dyrbjeli runje hafle pod njewjedrami wušnacž,
na kotrež dženža šažo wožebje špominamy, hdnž ša čžezžo do-
mapytaných dary škladujemy. My šačžuwamy bolostnje, šo
tuto šłowo njedorošumichmy, hdnž jo jenož na šwonkowne
nałożowachmy, wožebje na kubło, šamoženje, žně, wjedro.
Wono placži ša naš čžłowjekow žyle wožobinžny a mēni tež
našche žiwjenje. Ani dnja ani hodžinki njebē trjeba, šnicžicž
łódž „Niobe“ a š njej 69 muži jeje wobšadki. Ša nětotre
mjeńšchiny, haj ša jenicžke wotomiki bē žo wšcho štačo, — bē
wšcho nimo: łódž a 69 čžłowjekow šnicžennyč!

To čžini, šo žo poštróžimy, šo žmy naštróženi, šo žo kšut-
ni prašchamy:

„Šchto wē mój kónž?
Wón žnadž je blisťo!“

A to čžinimy čžim nutrnisho, dokelž žo tola tež prašchecž
dyrbimy a wušnacž:

„Ja njewēm, hdn mój čžadž žo minje!
Ja njewēm, kaf ja wotžal póndu!
Ja njewēm, hdže mru, w kotrym kraju
A fajki row ja doštanu!“

A tohodla šažožimy žwoje žiwjenje tať, šo žmy, hdnž
našcha hodžinka tu pšchikhwata, hotowi, hicž ša žmjertnym
jandželom, niž wšchaf žo špušchčžejo na žwoje škutki, žwoje
šaklužby, ně, na Khrysta krej a šaklužbu. Tohodla:

„Žimy budž, kaf we žmjercži
Budžesh junu žadacž žebi.
Kubla, kiž žej šhromadži,
Čželcž, kiž budže data tebi:
Nicžo nješwježeli čže
We žmjercži, o čžłowjecž!“ —

A „Niobe“, tuto grichilke mjeno je žamo jene napomi-
nanje, žarowacž. „Niobe“ je mjeno macžerje, kotraž je bo-
lostnje mēka želicž wo jeje jej morjene džeczi.

Stari Grichojo powjedachu, a štawišny jich pšchibóškeje
nabožiny nam to dženža hšchčže powjedaja:

„Niobe“ bē džowka Tantara a mandželka Amphiona
Tšebanšeho. Wona mēješche 12 džeczi a bē horda na tute
žwoje džeczi. A šašlepjena wot tuteje hordoičže wuhani wo-
na bohowku Leto, kotraž mēješche jenož dvě džeczi. Tutej
džeczi pak — pšchibóh Apollo a bohowka Artemis — džěšchtej
a morišchtej macžeri „Niobe“, je šhipami tšelejo, wšchē 12
džeczi. A ból a želenje tať kšlostaneje macžerje bē tať wulka,
šo žo najwšchšchi pšchibóh, Zeuž, na njej žmili a ju do ka-
mjentneje poštawy pšchewobroczi.

Dónt tuteje macžerje Niobe je jich mnoho wuměžow
namoškwił, jón a ju w kamjenju abo we wobrasu wojnamje-
nicž. A woni žu to došonjeli husto najnadobnišcho.

My žarujemy wo 69 žynow našeho kraja, ale niž kaž
Niobe, niž mēnio, šchtož Grichojo a Romšy mēnjachu a wē-
rjachu, šo mjenužy bohoyo a bohowki čžłowjekam šawidža
šbožo, kotrež maja. Ně, my wēmny a wěrimy, šo žmy, njech ži-
wi, njech wumrēmny, toho Knješa, toho Knješa, kotryž naž
tať lubuje, šo ša naž žwojeho Šsyna da, kotryž pak tež praji
a žwědczi: „Moje myšle nješku wašche myšle, a wašche pucže
nješku moje pucže, ale kaf wjele wšchšche dnžli wašche pucže a
moje myšle dnžli wašche myšle!“ Wón drje nam praji:
„Šchtož ja čžinju, ty jo nětk njewěšch!“ Wón pak tež dopraji:
„Ty jo pak potom šhonišch.“ A šchtož potom šhonimy, je to,
šchtož hižo tu wjedžecž dyrbjeli: Boža wola dobra, hnadna
wola — ale pak tež wšchhomóžna a prawa a šprawna! A
tole špóšnacže wjedže naž šažo k tomu kónžej, ke kotremuž bēch-
my prjedy hižo dóšchli: Budžmy žiwi tať, kaf žebi, hdnž
mrēmny, pšchejemy! A to rēka: Budžmy žiwi tu, w žiwej
wěrije š Bohom šwjašani!

Tať njeje našche wopominanje tamnyč 69 jenož něšchto,
šchtož je něšchto ša nich, ale tež něšchto, šchtož je něšchto ša
naž, šchtož je něšchto nam ša žohnowane a tať wěrnje šbožowne
žiwjenje.

S cžaſa nuſy.

Njech je tež nětkle po zlytnm němſkim kraju nuſa, tu a tam w kraju namatajſch paſ tola měſtna a krajinu, kotrej woſebje czeſzko czerpja. Jena ſ tutnyh jara tradacych krajinow je Waldenburgſta.

Tam je woſada Ludwigsdorf. W njej bydli 657 hórnikow a ſaſtojnikow, kotſiž nimaja žaneho džela. Jamy ſu dyrbyjaſe pſchecſtač dželač. Sczěhwli tutoho dželonjemějerſtwa jewa ſo wſchelato, woſebje ſrudnje paſ nad džeczočy tutnyh ſwójbow. W katoliſkej ſchuli to pſchepntowachu a dyrbyjachy ſcžehowaze ſwěczič:

Schula ma 418 džeczi. S nich je ſchtwórcžina — 99. — khornyh, dokelž njejſu dojcz t jědži mēle. 121 daſſichy džeczi, to je tſeczina, je ſo je ſwojim ſežiwjenjom pohubjenſchike, ſdžela wo wjele. Dokelž ma we woſadze, kiž ma něhdže 3800 duſchow, jenož něhdže 10. džel hiſchcže ſaſlužbu, a to ſwjetſcha jara ſnadnu, njeje móžno, ſa džeczi wobjed abo dozyla jědž dawacz.

Do wobndlerſtwa mjenujz, kotrej nima džela, ſluſchajich: 485 hórnikow a pſchitajennyh ſ 966 ſwójbnymi, — 171 druhich, kiž ſu bjes džela, ſ 88 ſwójbami; — 188 invalidnyh ſ 273 ſwójbnymi; — 44 tkalcow a tkalcžow bjes džela ſ 12 ſwójbnymi a nimo tutnyh pjeczo, kiž domach tkaja; — 60, kiž w khorowni pſchewuwaja; — 126 wudowow ſe 57 ſwójbnymi; — 37 woſobow bjes powołanja, kotrej ſu ſ priwatneje podpjeru žiwi.

Dželo a ſaſlužbu ma jenož hiſchcže: 59 dželačerjow Schleſyſkeje milinačnje je 121 ſwójbnymi; — 35 hórnikow ſe 61 ſwójbnymi; — 50 niſſichy ſaſtojnikow a wuczerjow je 87 ſwójbnymi; — 75 ratarjow je 182 ſwójbnymi.

Dale je we woſadze žiwnyh:

69 dželačerjow a pomoznikow, kotſiž maja jenož jara ſnadnyh dohodow; — 54 mlodoſtnyeh dželačerjow a wucžobnikow; — 45 ſlužownyeh holcow; — 40, kiž maja ſamoſtatne powołanje; — 80 tkalcow a tkalcžow ſ 22 pſchiwuſnyymi, kotſiž lědma to ſaſlužba, ſchtož ſami ſa ſežiwjenje trjebaja; — 15 pſchekupcow ſ 29 pſchiwuſnyymi.

Pſchekupzſy ſu ſ tym, ſo druſny dželo a ſaſlužbu nimaju, tſi ſchtwórcžiny ſwojich dohodow ſhubili a ſu ſdžela na kónzu wſcheho.

ſkóncžnje je jich tam hiſchcže 51 rjemjeſtnikow ſ 48 ſwójbnymi, mjes nimi paſ tež ſchewzſy a krawzſy, kiž ſu nětkle hižo ſe ſjawneho ſpomozerſtwa žiwi.

To je jenož jenicžki wobras ſ khudobny a hubjenſtwa naſcheho luda. Podobnyh wobrasow mohli lohko hiſchcže wjazſy podacz, n. pſch. ſ Hornich Esmolinow, ſ Delnjeje Schleſyſkeje, ſ Durinſkeje.

Tute wobrasſy paſ nochzedža jenož tutu nuſu pokajacz. Wone chzedža wjazſy. Wone chzedža nam doprajicz, ſo mamſy my tola pſchezo hiſchcže pſchicžiny doſcz, hycz džakowni, njech ſnadž ſo to tež taſ někotremu wěricž nochze. A hiſchcže něſchto: Wone chzedža prajicz, ſo bychmy pomhali, dolhož hiſchcže něſchto ſamóžemy a wjazſy mamſy hacž czi, kiž ſu taſ wboſy.

Zyrfej a ſtat.

Saſſke krajne konſiſtorſtvo je ſa dženſniſchy 11. njedželu po Eswj. Tr. porucziko ſberku abo kollektu ſa tnyh we Lužicy, kotrychž ſu njewjedra czeſzko domapntale. „Rſchecſcijanſka luboſcz t bližſchemu“ — taſ wono praji — „dyrbi tež tu ſažo taž hižo pſchi druhich ſkladnoſczach tym na pomoz pſchińcz, kotſiž ſu ſchodny mēli. Wona njeſmē tež w cžaſach powſchit-

lowneje nuſy wuſtač, tym pomhacz, kotſiž ſu woſebje czeſzko domapntani.“ Tohodla pomhajmy tež ſe ſwojim darom, a hdyž dženſa žadny ſobu njemějachmy w Božim domje abo jenož pſchemaſo, abo ſnadž njeběchmy mohli do Božeho domu hicž, pſchepodajmy ſwój dar w běhu tutoho tydženja abo ſa tydžen ſwojemu duchownemu.

Pſchecziwo bjesbóžnikam ſu Katolikojo we Winje woſebite modlerſke ſkupiny ſarjadowali. Nětk tam wěrjazſy po rjadu, ale taſ rjez naſtajnje Boha wo ſmilnoſcz proſcha.

Jendželſtu a jeje hłowne měſto London ſu ſebi po wjadem ſdaczu bjesbóžni ſa woſebite měſtno wuſwolili, kotrej chzedža nětk „wobſbožicz“. Woſebje wuſtojni bjesbóžni propagandiſtojo ſu ſ Moskwy duzy do Londona a maja wjele pjenes ſa tutu „wójnu“ ſobu, woſebje paſ wjele cziſchcžaneho, taž lětaſi, knižki a knihe. Tute chzedža woſebje mjes dželačerjemi roſchěrjecz. Na dželačerjow, woſebje na dželačerjow w induſtriji, ſo woſebje mēria. Tola Jendželczenjo nochzedža tomu pſchihlawowacz, hotuja ſo, taſke bjesbóžne nadpadny wotraſycz. W Jendželſtej ſu hižo prjedny ſałožili wubjerſt ſchecſcijanſkeho proteſtowazeho hibanja, kotryž je pntal ſadžewacz bjesbóžnemu pſchecſczěhanju nabožiny w Ruſkej. Tutón wubjerſt je, hdyž njepſchecželow w ſwojim kraju widži pſchecziwo nabožiny wojowacz, wjedniſtvo na ſo wſaſ w tutym wobaranju pſchecziwo bolſchewiſkeje bjesbóžnoſczi, kotraž chze ſo jendželſkeho luda ſmozowacz; wón je ſo ſe wſchēmi zyrkwiniſkimi ſjednocženſtwami ſrěczal a chze bjesbóžne hibanje hnydom w jeho ſpoczatkach ſnjemóžnicž. — Njemylmy ſo a njeſmērujmy ſo, ſebi myſlo, ſo nětko naž a Němſtu na pokoj woſtaja. To hnydy niž. Eſu ſo hižo we němſkim ludu pſchejara ſakorjenili, a poſlednja wulka wólba je jim zyle wěcže noweje nadžije nacžinila ſ tym, ſo je wona komuniſtam wulkeho dobytku pſchinjeſla. Stejmy ſe wſchēj ſwēru na ſtraži, ſo ani w nabožnym ani w politiſkim njepſchidžemy pod wjedniſtvo a namóž bjesbóžneho komuniſma abo komuniſtiſkeje bjesbóžnoſcže!

Wſchelafe ſ bliſta a dalofa.

ſa Herrnhut a zylu Bratrowſtu Gmejnu ſu nětk bliſko wažne dny. Wot 20. hacž do 22. auguſta chzedža ſwjeczicz 200. wopominanje ſwojeho taſ žohnowaneho mižionſkeho džela. A wſchitzy, kiž maja Knjeſowe mižionſtvo lubo, bu-džeja ſ nimi ſobu ſwjeczicz, njech doma, njech ſobu w Herrnhucze a tež ſobu w Maſnym Wjelkowje, Niſkej abo druhdže.

Bethel je pola naſ Eſerbow derje ſnate mjeno. To ſkſchecž, rēka, ſo dopomnicž na nadobneho ſararja von. Bodelſchwingha a na jeho wulki ſtuff. Pſchi tym myſlimy ſebi paſ ſwjetſcha jenož na jeho hubjenyeh a bēdnyeh a khornyeh a ſo njedopomnimy na to, ſo tuto Bethel tež ſobu ſteji w džele mižionſtwa mjes pohanami, a to hižo 40 lēt dolho. Tehdy wucžezechu přeni dželačerjo do Kaſſcheje Afriki, ſo bychu tam pſchi horach Wambara czornucham předowali Jeſuſa. Tich dželo je tam wulka wójna kaſnyla, tola niž ſkaſnyla. S noweje mozu ſapoczachu tam pſched 8 lětami ſnowa ſtuffowacz, woſebje ſe ſchulſkim dželom. Kónz ſandženeho lēta mējachu tam 125 ludownyeh ſchulow ſe 4644 džeczimi a 3 přjedzne ſchule, 2 ſa hólcow a jenu ſa hólzy, ſ 235 ſchulerjemi a ſchulerſkami a nimo toho jenu ſchulu ſa džeczi němſkich ſarmarjow a mižionarow ſ 45 džeczimi.

Wiſtowanje: M. w B. ſa 12 p. Tr. — B—r w B. ſa 13. p. Tr.

Samowolny redaktor ſaraſ Wyrzacž w Noſaczach. — Eſiſchcz a naklad Esmolerjez knižicziſchcžernje a knižarnje, ſap. dr. ſ wobiv. ruſ. w Budyſchinje Wuhadža kóžu ſobotu a pſaczi ſchtwórcžlěmje 108 pjenjeſtowo.